

municipalbestyrelsen blive kraftigere end efter Mindretallets, men jeg sagde kun, at dette under visse Forhold maa skee vilde blive Tilfældet, nemlig naar det gjaldt om hurtigt udførte, gennemgribende Foranstaltninger. Jeg indrømmer paa ingen Maade, at en Institution, der er deelt i 2 Dele, er svagere end den Institution, der udgjør en Enhed. Det vil tværtimod ofte findes, at naar det gjælder om at trænge Noget igjennem med Modstand, saa er der større Styrke i en dobbelt Institution end i en enkelt. Det er iøvrigt det selsomme Spørgsmaal, der her kommer frem, som eengang før har været debatteret i og udenfor denne Sal, da den ærede Rigsdagsmand sagde omtrent det samme, som han sagde idag. Dengang nemlig, da der var Tale om Danmarks Riges Grundlov, da sagde den ærede Rigsdagsmand ogsaa baade i og udenfor Salen, at en Grundlov med 2 Kamre ikke var værd at eie, men siden har den ærede Rigsdagsmand, og det siger jeg til hans Ære, paa en meget trofast og redelig Maade sluttet sig til Danmarks Riges Grundlov og gjort Sit til at forsvare den i onde Tider.

Den ærede Ordfører har den samme uvilkaarlige Fortjærlighed for det samme System, og jeg skal respectere denne Følelse hos ham, især da han virkelig har gjort store Offre for at faae Udsigt til at see den realiseret. Men det er curiøst nok, at han, naar han har anstillet Sammenligninger mellem det vestlige og østlige Europa og villet foreholde os, at et kommunalt Lokammersystem kun var Noget, der kunde trives under Absolutismen eller under en saa ufuldkommen Forfatning som i Preussen, at han, siger jeg, slet ikke har seet hen til det Land, som her ligger os allernærmest, fordi dets Forfatning og Forhold aabenbart meest ligne vore, nemlig Norge. I Norge er Municipalbestyrelsen ikke blot deelt i 2, men endog i 3 Afdelinger. Jeg forstaaer ikke den Slutning af den ærede Ordfører, at Lokammersystemet, fordi det vilde være urimeligt i de mindre Byer, ogsaa skulde være urimeligt i Kjøbenhavn, eller med andre Ord, at fordi et Afsparat er for vidtløftigt til smaa Forhold, skulde det ogsaa være ubrugeligt til store For-

hold. Det forstaaer jeg, som sagt, aldeles ikke. Den ærede Rigsdagsmand har endelig sagt, at Overpræsidenten efter vort Forslag vilde faae en meget uheldig Stilling i Borgerrepræsentantskabet, idet han kun kunde give sit Raad tilkjende, men ikke deeltage i Beslutningen. Det forbauser mig at høre den ærede Rigsdagsmand udtale Sligt, ligesom han ikke mange Gange havde seet Ministre være her i selsomme Stilling, idet de vel have kunnet raade os til at tage en Beslutning, men da de ikke vare Medlemmer af Thinget, ikke deeltog deri. Jeg skal nu ganske henstille til Forsamlingen, hvad den vil gjøre. At den ikke vil vedtage § 20 efter Anbefaling af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund), maa jeg ansee for givet, dersom den vil, at Loven skal komme ud. Jeg kan iøvrigt ikke indsee, hvorledes det Raad, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) gav, kan komme til Nytte; thi Fleertallets Forslag kommer jo først under Afstemning, og før det hele Forslag maa denne enkelte Paragraph vel komme under Afstemning. Jeg har forstaaet den ærede Formand saaledes, at dette blev det allerførste Punkt, som vi kom til at afgjøre.

**Formanden:** Nei, det er en Misforstaaelse. Der er, som jeg bemærkede ved Forhandlingernes Begyndelse, forlangt en deelviis Afstemning over begge Forslagene, der af Forslagsstillerne ere betragtede som en Heelhed.

**Bloug:** Ja, saa bortfalder denne Bemærkning, og jeg skal blot endnu engang anbefale Mindretallets Forslag til Vedtagelse.

**Frølund:** Det maa maaskee være mig tilladt at udtale et Par Ord med Hensyn til, hvad der er bemærket angaaende § 20 af den ærede Rigsdagsmand, som sidder bagved mig. Han meente, at man skulde lade det falde, fordi der, naar man gjorde det, var en Mulighed for at faae Fleertallets Forslag ophøjet til Lov. Ja, da Sagen endnu ikke er afgjort, kan man ikke sige, at det er umuligt; men den ærede Minister har dog sagt, at hvis man nu spurgte ham derom, saa vilde han svare et